

NÅR MAN I ÅREVIS har vært beskjeftiget med å oppføre den fiendtlige-propaganda, og med å kontrollere dens grunnlinjer og metoder for å finne det riktige utgangspunkt for en egen etterretningspolitikk angrep og forsvar, da får man litt etter litt et omfattende kjennskap til fiendens hensikter i det små og i det store og lar seg sjelden binde noe på emnet. Man oppnår så stor øvelse i disse saker, at man som oftest kan forutsi hva f.eks. London vil si eller gjøre i dette eller hint tilfelle. Motstanderen arbeider etter et bestemt skjema og likeartede spørsmålstillinger gir hos ham nesten alltid de samme reaksjoner. Når f.eks. engelskmennene har tapt et slag eller endog et felttog, kan man være dødsens sikker på at de alltid oppfører seg på samme måte. Den uttrykksmåte de benytter ved denslags leiligheter, forandrer seg ikke. Ofvandt kan man altså slutte at de begynner å anse et spill for tapt, når de begynner å bruke denne uttrykksmåte. Engang i tiden vil denne metode komme til å bli en kunnskapens og erkjennelses ønskekilde for spesialistene i folkepsykologi. I sitt studium vil de med forundring komme til å slå fast, at englenderne egentlig ikke har lidt noe ordentlig nederlag i noe slag, anssi i noe felttog, i denne krig. Det dreier seg alltid om glimrende tilbaketog, eller de inntok av strategiske grunner mere tilbaketruke stillinger, eller de konstaterer ved avslutningen av en tysk offensiv at de egentlig ikke hadde villet forsvare sine stillinger, at de bare hadde lokket nazistene i en felle, og at Hitler om kortere eller lengere tid ville innse at det ville bli meget ubehageligere for ham å ha vunnet felttoget enn om han hadde tapt det.

Det må innrømmes at man bare kan anvende en sådan propaganda overfor det engelske folk. Hvis vi gjorde det samme med det tyske, ville man formodentlig stone oss. Vi tyskere er i denne henseende, overordentlig uimfndtlige. Den blotte antydning av et håp som ikke er blitt oppfylt i løpet av en overskuelig tid, blir tatt ille opp av vårt folk. Det liker en realistisk etterretningspolitikk, det vender ikke sine øyne bort fra krigen og dens farer, men vil tvertom se den akkurat som der, en Ånderlodes med det engelske folk. Det kan ikke love uten illusjoner. Det må klare seg til forhåpninger, hvor vake og livsfjerne de enn er. Hvis de blir slått i stykker av de militære begivenheter, oppkonstruerer de nye med en gang. Avisene kan servere det dumeste og mest utrolige språk, England biter på det og blir ikke engang sint hvis det allerede den neste dag viser seg at det motsatte er riktig. Denne tilbøyelighet hos det engelske folk er naturligvis meget bekrem for regjeringen, i det minste på kort sikt, og den passer i særdeleshet for Mr. Churchills temperament. Overfor sine landsmenn kan han lyve etter behag. Han kan fråse i denne last uten fare for å måtte stå til regnskap for den morg-en eller iovermorgen. Han har alltid rett. Det er ikke nødvendig å anføre eksempler på dette, hele verden vet det jo. Hvis han hadde seilret på Kreta, ville han ha satt seg på sin høye hest og fylt luften med sine triumfsskråk, da han nå tapte, erklærte han enkelt og likefrem at denne ugjestfrie øy var militært ganske betydningsløs, at Englands utsikter ikke var blitt det minste dårligere på grunn av nederlaget på Kreta, og at det snart ville gå opp for tyskerne hvilken klamp de der hadde fått om foten. Basta. - Tenk seg til om vi hadde uttalt oss slik før og etter et slag. Hva ville våre skattede medborgere da ha svart oss?

(Ovenstående artikkel er hentet fra "Das Reich" for 17/8 41. Forfatteren er dr. Goebbels).

KONG CHRISTIAN VIL SELV BÆRE JØDESTJERNEN.

Kong Christian har meddelt, at han selv og hans hus akter å bære den gule jødestjerne, hvis denne introduseres i Danmark. Kongens beslutning har vakt stor beundring i England.

"Det er ingen tom gest som den danske konge gjør," skriver Start. "De jøder som gikk under i Warszawa i kamp mot panseråpnet, forvandlet ghattoen til en festning. Nå har den danske konge forvandlet den gule stjernen til en flamme." Helt siden nazistene brøt seg inn i

Danmark har Kong Christian hatt for vane å besøke synagogen og større jødiske festligheter. skriver avisen videre. Nå er det skjedd ennå noe mere i Danmark: en kristen konge har forvandlet et skammens merke til et stolthets symbol.

TYSKERNE OG TONNASJEN. Etter at den tyske transitteringstrafikk gjennom Sverige ble stoppet, har man kunnet høre og lese en del spekulasjoner om virkningene av dette på den tyske tonnasjesituasjon. Den vanlige oppfatning er at tyskerne i Norge snart skulle stilles overfor forsyningsvansker på grunn av tonnasjemangel. Det faktiske forhold er at tyskerne i kke lider av mangel på tonnasje.

De tyske og tyskkontrollerte skip går nå bare i Østersjøen, Kattogat, Skagerak, de norske kystfarvann og utenfor "festningens" nordkyst. I disse farvann sto den 1. juli, i følge meddelelser fra velinformerte sjøfartskretser, følgende tonnasjemengder til tyskernes disposisjon: Ca. 1000 tyske skip på omkring 2 mill. tonn, ca. 100 norske - for det meste mindre skip som befant seg i norske havner den 9. april 1940 - på tilsammen 40000 tonn, omkring 500 danske på ca. 500000 tonn, ca. 150 finske på 400000 tonn og tilslutt ca. 180000 tonn hollandske og 120000 tonn belgiske, italienske og erobrede russiske skip. Dette blir tilsammen ca. 3,6 millioner tonn, hvilket er tilstrekkelig for tyskernes relativt begrensede behov, selv om de savner en del spesialskip som f. eks. tankskip.

At innstillingen av transitteringen allikevel ble et meget følelig slag for tyskerne, kommer altså ikke av tonnasjemangel, men det faktum at sjøtrafikken mellom Tyskland og Norge er langt mere risikabel og tapsvringende enn den hundre prosent sikre trafikk gjennom Sverige.

Det er i denne forbindelse tilstrekkelig å peke på det Svensk-norsk pressebyrås meddelelse den 7. oktober om senkningen av en tysk troppe-transportkorvål utenfor den norske sørlandskyst, og den britiske flåteaksjon mot tysk sjøfart utenfor Bodø-kysten. I London forutser man gens befort at den britiske blokade mot norskekysten snarest kommer til å skjermes, da engelskmennene nå har kunnet frigjøre krigsskip fra litdelhavet, og de tyske sjøfart på Norge er blitt av langt større betydning etter at transittan gjennom Sverige ble stoppet. Denne Londonspekulasjon er sikkert helt riktig. Nå er de tyske tropper nord for Narvik helt avhengig av den forsyningslinje som går langs den nordnorske kyst nordover fra Trondheim, og det er en linje som har mange sårbare punkter. Til Åsnesjøen, muligens Mo i Rana, kan forsyningene i noen utstrekning transporteres på Nordlandsbanen, men denne enkeltsporige og delvis svakt byggede bana har en begrenset kapasitet. Og under alle forhold må tilførselene videre sjøveien. Ved for eksempel Folla, Vestfjorden og i farvannene utenfor Bodø blir det mulig for de allierte på et gunstig tidspunkt å klippe av den tyske forbindelseslinje og dermed sette de tyske tropper i Finnmark og på "Ishavsfronten" i overhengende fare. På grunn av de forholdsvis store lagre som tyskerne har plassert i Nord-Norge ventes imidlertid ikke virkningene å bli merkbare før etter 4-5 måneders forløp.

I forbindelse med det tyske tonnasjespørsmål bør en annen viktig sak påpekes. På grunn av de store bombeskader i tyske havner er laste- og lossearbeidene mere eller mindre ødelagte, og skipene blir ofte liggende i flere uker. Man vet med bestemthet at malmbåter fra Narvik har ligget opp til 4-5 uker i en nordtysk havn for å bli av med sin malmlast. Denne vanskelighet har naturligvis øket i ytterligere grad etter transitstoppet. Den transport som før gikk på svenske jernbaner, må nå dirigeres over mere eller mindre ødelagte tyske havner.

I og med at malmtrefikken over Luleå av forskjellige grunner har minsket sterkt i det siste, får trafikken over Narvik tilsvarende øket betydning for tyskerne. I Narvik ligger der betydelige mengder malmlagret, så at tyskerne i flere måneder har mulighet til å utskipe mere enn det som blir transportert fra Kiruna - hvis de allierte

tillater at malstrømfikken fra Norvik til Tyskland fortsetter. Flåte-
 skvadronen med Bodø og skipsfarten i forveinene utenfor Bodø kan delvis
 sees som et tegn på dette.

En tysk tonnasjemangel skulle altså ikke tvinge tyskerne til å gi
 opp Nord-Norge, slik som det antydes i forskjellige telegrammer fra Lon-
 don. Hvis en slik evakuering skulle foretas, for øyeblikket er det ikke
 meget som tyder på det - er det ikke mangelen på skip, men de innskrenk-
 ede mulighetene for å anvende skipene som blir den avgjørende faktor.

Ifølge foreliggende opplysninger har den tyske tilbaketrekning av
 tropper og materiell fra Norge, som tidligere er blitt omtalt i telegram-
 mer i den svenske presse, pågått uavbrutt siden den 15. august. Den 15.
 september rognet man på val underrettet holdt at antallet soldater som
 var trukket tilbake, var 20,000. Nå anslår man dette tall til det dob-
 belte. Dette alone er imidlertid intet tegn på en forstående evakuering
 av Norge, slik som påpekes i en del utenlandske aviser. Saken er den,
 at de tropper som er trukket bort fra Norge bare har bestått av folk som
 tidligere har ligget ved østfronten og nå sendt til Norge for rekreasjon
 og oppsettelse av nye enheter. Samtidig har de naturligvis utgjort en
 strategisk reserve for forsvaret av Norge, men behovet av soldater på
 østfronten og i Syd-Europa er sikkert nå så stort, at mindre viktige krav
 må skytes til siden.

Man bør merke seg, at kystforsvaret i Norge ikke har sviktet på et
 eneste punkt. Dette kan tas som et bevis på at tyskerne ikke har til-
 hensikt å oppgi Norge uten kamp. Forlydender fra Norge forteller at
 Falkenhorst energisk har avvist den tyske overkommandos krav om flere
 soldater. Etter dette skal man ha kommet til et kompromis, hvorved de
 tyske styrker i Norge skal reduseres med de nevnte "Akelcasjonstropper",
 mens de egentlige forsvarstyrker skal holdes intakte.

Så lenge den tyske slagflåte ligger i Kåfjord i Alta, kan man hel-
 ler ikke tro på noen evakuering av Nord-Norge. Men kanskje kan en all-
 erert blokade av tilførselen til den norske del av "norikalotten" tvinge
 de tyske krigsskip til åpen kamp? Den videre utvikling av begivenhet-
 ene i Nord-Norge er sannsynligvis avhengig av utgangen av denne kamp. (SD)

NYHETENE FRA LONDON SÖNDAG AFTEN 15. 15.30.

Østfronten. De russiske styrker på det sydlige avsnitt av
 fronten rykket igjen videre frem og erobret 150 beboede strøk. I dagens
 kommunique meldes at russerne i løpet av det siste døgn er avansert 35
 km langs det Asovskt hav, og at de i dag har inntatt byen Genitsjesk,
 som behersker veien østfra til Perekop. Lenger nord står de 40 km fra
 denne by. Russiske fly og artilleri angriper og bærer veien foran det
 fremrykkende infanteri. - I Kriwoi Rog raser det fortsatt heftige
 kamper. Tyskerne yter forbitret motstand, og har kastet inn store styr-
 ker tanks og infanteri i slaget. Motangrepene er blitt slått tilbake,
 og de russiske tropper er rykket mellom 5 og 8 km fram i syd- og vestlig
 retning. - Den kjente militærkronikør Max Werner skriver om disse
 russiske seire at de viser at det nå er slutt på den tyske militære
 makt i Russland. Tyskerne har ikke lenger noen sammenhengende front,
 de må kjempe i flere adskilte avsnitt. Fremrykningen i Melitopol-Kriwoi
 området truer med å avskjære de tyske tropper på Krim, som da ikke har
 annet å gjøre enn å forsøke å unnsnippe sjøveien eller å kjempe til ut-
 sluttelse. Fremstøtet avskjærer også den sydlige del av fronten fra
 fronten fra Kromentsjog og nordover. - På midtfronten holder det sterke
 russiske press de tyske tropper bundet, som så hardt trenges på sør-
 fronten. I Leningrad-avsnittet gjør russerne forberedelser til offen-
 siv. I selve byen hersker det en helt ny stemning, det er ikke lenger
 tale om planlegging av byens forsvar, men om virkelige offensive tiltak.

Tremaktskonferansen i Moskva. Tremaktskonferansen har nå holdt
 sine avsluttende møter, og en offisiell kunngjøring om de resultater man
 er kommet til vil bli gitt i løpet av et par dager. - I går holdt
 Stalin en middag på Kremli til ære for Hull og Eden. Til stede var bl.a.

Molotov og Vorosjilov, representanter for de tre lands-legasjoner og
 den britiske og amerikanske ambassadør. Middagen var en stemningsfull
 og verdig avslutning på de vennskapelige forhandlinger som har vært
 ført. Fra russisk side ble der utbragt skål for Montgomerys 8. armé,
 for president Roosevelt og statsminister Churchill, og fra amerikansk
 og britisk side ble det talt for de strålende russiske seire og frem-
 gangene ved fronten i øst. -

Meldingene om de gode resultater fra konferansen i Moskva har satt
 sitt preg på den politiske virksomhet i Balkan-landene. I Ungarn har
 de to kamre holdt en rekke møter, hvor det er gitt en oversikt over
 landets stilling. I Bulgaria er det fattet beslutninger om og talt
 for en styrkelse av hjemmefronten. - Situasjonen på Balkan i denne
 forbindelse er blitt kommentert i Finland. Den finske kringkasting
 uttaler at Bulgaria og Romania nå bare kan spille iakttagers rolle.
 Ungarn arbeider for å undgå politiske komplikasjoner og militære for-
 pliktelse.

Sydfronten. Dagens kommunique fra Italia melder om fortsatt frem-
 gang både for 5 og 8. armé. Den 5. armé er rykket nordover og har inntatt
 flere strategisk viktige høyder med utsikt vestover. Den 8. armé
 har hatt framgang i noen avsnitt og har kjempet seg framover i vanske-
 lig terreng. Omfattende patruljevirkosmhet fortsetter i dette avse-
 men stort sett blir operasjonene hemmet av dårlig vær. - I natt ble
 Genua bombet for annen natt på rad, og stålverker, jernbanetomter og
 flyplasser i flere andre byer ble angrepet. Ingen tyske jagere gikk
 opp til forsvar ved noen av angrepene. Tre allierte fly vendte ikke
 tilbake. - På Kreta ble tyske flyplasser angrepet av fly fra Midt-
 østen i natt, og havnene på Naksos og på Cos ble også bombet. 4 tyske
 fly gikk i natt til angrep på alliert skipsfart i Middelhavet, 2 av
 dem ble skutt ned. To andre fly er skutt ned under andre operasjoner,
 to allierte maskiner gikk tapt. -

Den kjente vitenskapsmann Croce har gjort seg til talsmann
 for innførelsen av den demokratiske styreform i Italia under konfer-
 anser som blir holdt i Napoli i disse dager. Marskalk Badoglio er an-
 kommet til byen, og fhv. utenriksminister Sforza deltar også i forhand-
 lingene. Representanter for de seks politiske partier i Italia er til
 stede, og sjefene for den britiske og amerikanske centraladministrasjon
 i Nordafrika opholder seg også i Napoli.

Flyangrep. Britiske jagerbombefly har i går angrepet lager og
 tørrdokker i havnen i Cherbourg, og har også bombet en flyplass litt
 utenfor byen. De angripende fly møtte ingen motstand fra fiendtlige
 jagere, og alle maskiner vendte uskadede tilbake. - Noen få tyske
 fly fløy inn over sydøst-England og viste seg over London-området
 siste natt, to av dem ble skutt ned.

Et norsk og et britisk krigsskip senket forrige søndag et tysk
 fartøy utenfor Bessaker i Trøndelag. Det britiske skip ble utsatt for
 angrep fra luften og måtte forlates. Besetningen ble tatt opp på det
 norske fartøy som vendte uskadt tilbake. - I Trøndelag mener man at
 17 skip i kystfart mellom Trondheim og Bodø skal være senket siden
 transitten gjennom Sverige ble stoppet.

Jugoslavia. De jugoslaviske friskårer har vunnet ytterligere
 terreng i Øst-Bosnia. I løpet av de siste dager har de drept 1300
 tyskere i kampene, og har tvunget dem til å trekke seg tilbake.

Nye arrestasjoner i Norge. Ved 16-tiden i går bagynte tyskerne
 med massearrestasjoner i Trondheim. Ca. 100 personer ble tatt, de
 de fleste av dem ble det satt håndjern på, de ble ført til Voflan
 kretsfengsel. En hel del fanger er tidligere blitt overført herfra.
 For to som greidde å unnsnippe, ble det øyeblikkelig tatt gisler.